

Szabó Lőrinc

Kandalló előtt

Szeretem a kandalló parazsát, a leégett fa nyugodt aranyát, a bíbor máglyát, a sok, szögletes, izzó fény-kristályt s a még láng-eres imbolygást rajtuk. Vad tjak s bohó rúnák gyűlnak benne az álmodó lélek elé. Titkok? Mit mondanak?

Nyitom a rácsot: álarcként tapad arcokra a hő, s a fény elvakít: peng a parázs: tűnt nyarak húrjait zendíti tán a búcsúzó anyag: vágytalan gyönyör minden pillanat, amije van még, tündérmuzsika és ragyogás. Az arany zuzmara borzong itt-ott, hűl és zsugorodik, a máglyára csipke hamuhodik, de tüze még nagy, mint egy alkonyat, s valamit súg. Mit? Attól függ, ki vagy.

Fotó: Mária Zsófia

A mi gyógyszerészünk

Meggésve bár...

...de sajnos mégis megérkezett a tél egyik lelemetlen „társa”, az influenza. Ez a megbetegedés az egyszerű nátha tüneteihez hasonlóan kezdődik (amiről már beszéltünk), de sokkal komolyabb, súlyosabb szövődé-nyekkel járhat. Vírusok okozzák a fertőzést, A, B, C típusú fajákat különböztetik meg. Cseppfertőzéssel, köhögés által, kézfogással és fertőzött tárgyak érintésével is megkap-ható. Terjedését a nyirkos-párás, enyhe idő rendkívüli mértékben gyorsítja. Erős fertőzőképessége következtében na-gyobb tömeget is képes rövid időn belül megbetegíteni.

A betegség tünetei és kezelése

Légúti hurutos tünetekkel kezdődik, torok-fájás, magas láz, elesettség, rossz közérzet, köhögés, izomfájdalom is kísérheti. Nagyon fontos a magas láz csillapítása. Javasolt az ágynyugalom és gyógyteák (kamilla, hársfa, bodza, csipkebogyó) fogyasztása.

Az antibiotikumok a vírusokra nem hatnak, vi-

Védőoltás

A gyógyszergyártók minden évben új oltóanyagot készítenek a megjelenő vírus-törzsből, mivel ezek időről-időre könnyen átalakulnak (mutálódnak). Az oltóanyag a szervezet aktív immunitását serkenti, ezáltal az könnyebben tudja legyőzni a beteg-séget. **Idősek, krónikus betegek számára ez az oltás ingyenes!**

Vegyük komolyan ezt a betegséget, nagyon vigyázzunk, hogy ne fertőzzük tovább hoz-zártartozóinkat, embertársainkat! Így meg tudjuk előzni a nagyobb méretű influenza-járványok kialakulását.

Végül kívánok minden kedves Olvasónak influenzamentes, szép téli időt.

Zeller az egészség szolgálatában

Ezt a karakteres ízű fűszernövényt, amely kony-hanövény is, mindenki ismeri és használja, hi-szen a falusi kertek többségében termesztik, és a nálunk oly szívesen fogyasztott húsvéles, zöldlégykrémleves elengedhetetlen tartozéka. Íze miatt természetük, fogyasztjuk, de csak vi-zsonyilag kevesen ismerjük jótékony hatásait.

A zeller gyökereiben, magjában és leveleiben lévő illóolaj vízható hatású (izgatja a vesehámot), elősegíti a salakanyagok és a köveket okozó anyagok kiürülését. A népi gyógyászatban felté-telezi, hogy olyan anyagokat is tartalmaz, ame-lyek képesek eltávolítani az izületekben lerakó-dott, fájdalmat okozó húgysavat. A növényben előforduló aromás anyagok a szájnyalákhártya ízérzékelő receptorainak és a gyomorfal izgatá-sával serkenti az emésztőnedvek kiválasztását, ezáltal az emésztést is. A népi gyógyászat iratá-lban idegerősítő és a nemí vágyat fokozó hatást is tulajdonítanak neki, ez utóbbit azonban klini-kai vizsgálatokkal még nem tudták alátámaszta-

ni. Gumójában flavonoid, valamint sok féle ásványi anyag, pl. jelentősebb mennyiség-ben kalcium és foszfor található, de tartalmaz még káliumot, vasat, magnéziumot, és szá-mos nyomelemet is.

A szálzellerrel, B1, B2 és C-vitamintartalma, no meg finom íze miatt salátát és – turmixolva izletes italokat érdemes készíteni.

A természetgyógyász szakkönyvek nem ajánlják a zeller nagyobb mennyiségben való fogyasztását a vese gyulladásos megbete-gedés esetén, és felhívják a figyelmet arra is, hogy a feketeturnip virágorpára érzékeny egyéneknél allergiás reakciót is kiválthat. Nyáron a növény bőséges fogyasztása köz-ben arra sem árt gondolni, hogy a benne lévő illóolaj összetételű között a fényérzéke-nyítő furokumarin is megtalálható.

A zeller egészségre ható pozitív hatásai leg-inkább nyers állapotban fogyasztva érvénye-sülnek (salátá, ital).

Markovics Vera

K A M R Á T Ó L . A Z . A S Z T A L I G

KONYHASAROK 27.

Valódi erdélyi puliszka

Benedek Enikő visszatérő szerzője konyharovatunknak. Talán sokan emlékeznek még remek nyári vinettasalátára (azaz padlizsánkrém) receptjére. A tőle kapott receptgyűjteményből, mely-eket anyósával, Emmával állítottak össze, most egy másik hagyom-ányos erdélyi étel, a puliszka készítésével ismerkedhetünk meg.

A tejet felforraljuk és beleszórjuk a ku-koricadarát. Folya-matosan keverjük, hogy ne csomósod-jon, míg sűrű kását kapunk. A szalon-nát üvegesre pírítjuk. Ezzel az előkészítést be is fejeztük. Most egy tűzálló tálba ujnyi vastagságú réteget öntünk a még forró kukoricakásából.

Erre egy vékony réteg juh-túró kerül, majd szalonnadarabkákat szórunk rá. Ezután újra kása következik, aztán juhtúró, és ismét szalonnadarabkákat. Ha az alkotókat vékonyan adagoljuk, a tálunk akár 3 rétegű is lehet. Ha az étel kihűlt, szeletekre vágva tálalhatjuk.

Megjegyzés: A tejet vízzel is helyettesíthetjük, de a kész étel tejlel lágyabb, finomabb lesz. A klasz-zikus puliszkát (régén) juhtúró nélkül készítették, kocka alakú edényben hűtötték le, majd vé-kony, erős cérnával szeletelték, és kenyér helyett fogyasztották.

Jó étvágyat kívánok!
Enikő

Fotó: Internet archív

A világgjáró pókocská

Éldegelt egy roskatag fészec sarkában egy barna kis pókocská. Naphosszat foltozgatja a hálóját, üdögélt a közepén és várta, hogy belerepüljön egy kóbor legyecské vagy szünyogocská. Köz-ben szomorkodott és így sóhajtozott! – Bárcsak tudnám, mi lehet a fészecen túl! Milyenek lehetnek a távoli tjak? De szeretnék világot látni! Kérletle a Széllúfiát, hogy vigye el, ha a fészec ajtaján belibbent, panaszkodott a Napocskának, ha bekukucskált a tető résein, vagy a bárány-felhőknek siránkozott, mikor együtt tének vissza az égen. Senki sem tudott azonban segíteni neki. Míg így búslakodott, egyszer csak egy piros lu-fi fújt be Széllúfi a fészec ajtaján. A lufi pedig megakadt pókocská hálóján. Ő megpróbálta kiszabadítani, de sikertelenül. Mérgében aztán a lufi tetejére pattant, és toppantott kettőt a lábá-val...és lássatok csodát, a lufi kiszabadult, és to-vábblebbent. A pókocskának nem volt ideje már leugrani róla, és a lufi szállt vele, föl a magasba. A pókocská lelapult, kapaszkodott mind a nyolc lábával, és közben óvatosan szétnézett. Telje-sült hát a kívánsága, világot láthat. A rét felett szállva beszívta a színes virágok illatát, csodálta szépségüket! Pipacsok, búzavirágok integettek felé. A búzamező felett lebegve ámulat az aranyló kalászok hullámzó tengerén. Zizegő dalt hozott felőlük a szél. Madarak repültek hol sebesen, hol csak lebegtek a szellő hátán. Mind csodálkoz-

va nézték a repülő lufit, hátán a pókocskával. A lufi ereszkedni kezdett, házak fölött bukdácsolt, kapirgáló tyúkocskák, hógógó kiskacskák meresztettek nagy szemeket a furcsa látványosságra. A kakas haragosan kukorékol, nem szerette a látogatókat. Amikor egy borjával legelőszó tehén orra előtt lebegtek el, a boci meglepetésében nagyot fújt, a pókocskának igencsak meg kellett kapaszkodnia, hogy le ne pottyanjon a nagy ló-dulástól! Egy erdei tisztáshoz érve a lufi újra megakadt egy bokor ágai között. Ott, ahol épp egy piros pókocská szövögette hálóját. Nagyon meglep-ődött a váratlan látogató érkezésén, nagyon meg is örült, mert ő sem találkozott mostanában sen-kivel. A barna pókocská pedig elmesélte neki ka-landjait. Elhatározták, hogy együtt tének vissza a lufi hátán az öreg fészecbe. Csak Széllúfirra vártak, és mikor az újra arra járt, meghallgatta kérésüket, és a luft szárnyára kapta a két bátor világgjáróval. Útközben így együtt csodálták meg mindazt, amit a barna pókocská korábban egyedül látott. A fészechez érve a piros lufi leereszkedett, és a pókocskákat az elhagyott hálóba pottyantotta. Maga pedig tovaszállt, hogy más utazókat ke-ressen. A pókocskák azóta jó szomszédságban élnek, és gyakran idézik nevetve kalandos utazá-sukat a piros lufi hátán.

Nagyné Janecskó Györgyi
Kétbodonyn

Írjunk együtt!

Lapunk a térség önkéntes munkával készülő civil folyóirata. 2009-es elindítása óta már sokan be-kapcsolódtak írásba, szerkesztésébe. Továbbra is várjuk olyan önkormányzatok, egyesületek, társadalmi szervezetek, magánszemélyek jelen-kezését, amelyek, illetve akik közérdeklődésre számot tartó eseményekről – rendszeresen vagy akár egy-egy alkalommal – beszámolnának. Szívesen fogadunk és igyekszünk feloldozni min-den érdekes témajavaslatot. Szeretnénk tovább színesíteni, gazdagítani a lapot, és erősíteni, szé-lesíteni a Cserhát faluközösségeinek kapcsolatát. Az együttműködés semmilyen kötelezettséggel nem jár!

a szerk.

Cserhát Vidéki HÍRMONDÓ

Kiadja a Házvilág Kft. 1026 Budapest, Trombitás utca 26. Szerkesztők: **Léderer Pál** (felelős szerk.), Kacsári Lászlóné, Glózik László, Pribelszky Mónika - Fotó és lapterv: Fodor Attila Honlapunk webmestere: **Horváth Viktor** A szerkesztőség címe: 1026 Budapest, Trombitás utca 26. Telefon: 06 (1) 331-4207, 06 (30) 932-4588, (30) 515-7049 E-mail: kiscsetbt@t-online.hu - Megjelenik: kéthavonta Fogyasztói ára: 55 Ft - Az újság éves előfizetési díja: 330 Ft

Minden eddig megjelent lapszámunk (2011-2015) letölthető a **www.csermondó.hu** weboldalról!

Következő számunk 2015. április elején jelenik meg!

Kétbodonyn, Kiscseten,

Szátok és a környékbeli

faluközösségek lapja

A Palóc Sajtút

(3. oldal: Az első állomás)

Folyamatos építkezés, fejlesztés – a Magyar Sajtút Hálózat első állomásán, Szentén

„Nemzetközi” HÍRMONDÓ

Január elején meglepő küldeményt kap-tunk *Horváth Viktortól*, lapunk internetes oldalát működtető barátunktól. Most első alkalommal küldte el – 2014. áprilisától el-érhető – weboldalunk összesített látogatási adatait. Ezek mindannyiunkat megleptek. A statisztika tanúsága szerint az oldalt ed-ig csaknem kétezeren keresték föl, az ed-ig megjelent lapszámokat pedig (össze-sítve) már több mint ezren töltötték le. Az is megfigyelhető, hogy a letöltések száma az évfolyamok előre haladtával egyre nő. A 2014-es lapszámok letöltése pillan-tnyilag 400-hoz közelít, de látogatóink folyamatosan töltik le a korábbi, köztük a legrégibbi lapszámokat is. Az adatok azért okoztak meglepetést, mert a Hír-mondó „élettere” – földrajzi értelemben – parányi, mindössze néhány települést foglal magába az ország egyik legalacson-nyabb népsűrűségi adatokat mutató te-rületén. A tájegység lakosságának pedig meghatározó része – már életkorá folytán sem internet használó.

Az igazi meglepetést azonban az okozta, hogy, hogy az IP-címek (a számítógépek egyedi azonosítója) alapján megállapítha-tó, hogy a látogatók több mint egyharma-da nem magyarországi internet használó.

Látogatók és letöltések Magyarországon kívülről – 2014-ben

Ausztria	Észtország
Csehország	Hollandia
Dánia	Lengyelország
Egyesült Államok (USA)	Németország
Egyesült Királyság	Oroszország
(Nagy Britannia és Észak Írország)	Románia

Az adatok mögött természetesen magyar, de mindenképpen magyarul beszélő látogatók rejlenek, mivel a lap idegen nyelven egyelőre még az interneten sem olvasható.

Valószínűsíthető tehát, hogy látogatóink azok a külföldön élő, dolgozó magyarok, akik innen, a Cserhát vidékéről indultak és szóródtak szét a világban, illetve olyanok, akik alkalmilag, talán egy-egy utazásuk idején pillantanak bele a szűkebb értelemben vett hazai olvas-nivalóba. Mivel egy-egy országhoz tartozóan különböző IP-címek sora jelenik meg a statisztikában, látható, hogy az adott országok-ban már több olvasónk is van. Ezek közül is kiemelkedik az *Amerikai Egyesült Államok* és *Németország*.

Nagy örömmre szolgálna, ha azok közül, akik a Hírmondó oldalára külföldről látogat-tak el, és e sorokat is olvassák, személyesen is jelentkeznének elérhetőségeinken. Így olvasó-inkkal együtt megtudhatnánk, hogyan kerül-tek kapcsolatba az „e-hírmondóval”.

Úgy gondoljuk, a siker mindazok önzetlen mun-kájának – szerzőknek, önkormányzatoknak, öt-letadóknak – az elismerése, akik az elmúlt hót-napokban, években állandó rovataikkal, egyedi írásaikkal, fotóikkal, tanácsaikkal segítették a lap egyre tartalmasabbá, érdekesebbé tételét. **Köszönet érte Mindannyiuknak!**

a szerk.

Mozgalmas év vége Kétbodonynban

A *Kétbodonyni Evangélikus Egyházközség* 2014. decemberében a kétbodonyni művelődési ház-ban *Adventi Hétvégéket* tartott – mind a négy alkalommal más-más meghívott vendéggel. A szervezésért ezúton is köszönet *Terma Nikol* egyházfőfelügyelőnek.

A *Hagyományörző csoport* december 6-án évzáró Mikulás-estet rendezett. A vidám találkozón a tagok kölcsönösen mikulás csomagokkal ajándé-kozták meg egymást. A *polgármester és a képviselő testület – ezúton, a nyilvánosság előtt is – köszöni a faluközösségért végzett egész éves munkájukat!*

December 20-án *Idősek Karácsonyára* hívták a falu 65 év feletti lakosait. A meghitt hangulatú délutánon a szervezők ebéddelel, szórakoztató műsorral és ajándékokkal várták vendégeiket.

A hagyományos kétbodonyni *Falusi Karácsony* december 22-én tartották a Művelődési Ház nagytermében. Jól érzékelhető volt, hogy idén

is csak kevesen maradtak otthon! A sokak által várt halászlé „prémium” alapanyagát – az est fő támogatója – *Szabó Gyula* biztosította, kivitele-zője pedig, a tőle megszokott igen magas szín-vonalon, *Varga Sándor* (közismert művésznéven *Bundás*) volt. A várakozás perceit forrált bor és pogácsa tette elviselhetővé, a közösségi érzés erősítését pedig – mivel behozatalukat szabály nem tiltotta – pálinkás butykosok is segítették. Ebből a gyerekek természetesen nem részesül-tek, ők viszont kárpótlásként mindannyian ka-rácsonynyi ajándékcsmagot kaptak.

A Kétbodonyni Hagományörző Csoport

Falusi Karácsony 2014.

Fotók: Manda Gábor

Mozgalmas év vége Kétfodonyban (folytatás)

A Kétfodonyi Hagyományörző Csoport tagjai december 23-án, immár negyedik alkalommal készítették elő **karácsonyi meglepetést** azoknak

Illés Gáborné és Kovács Jánosné köszöntése

Közösségi hírek Szátokról

Kitűnő kezdeményezést indítottak decemberben a szátoki hivatal közmunkásai, mellyel a közösségi élet új lehetőségeit igyekeztek feltárni – elsősorban az idősebb korosztály számára. A falu nyugdíjasait végigjárva mindenkit megkérdeztek, szívesen vennének-e részt egy elképzeléseik szerint megalakítandó nyugdíjas klub programjain. A felmérés biztató eredménnyel zárult, az elképzelést az érdekeltek nagy többsége örömmel fogadta és támogatta. Ennek eredményeképpen 2015. január 15-én, a felújított kultúrház könyvtár-helyiségében megalakult a **Szátoki Nyugdíjas Klub**.

Sajnos a betegeskedések, az influenzajárvány sokakat otthon marasztalt, azonban így is csak

az idős helyi lakosoknak, akik közvetlenül már nem tudnak részt venni a közösségi életben, de korábban sokat tettek a településért, a helyi hagyományok megőrzéséért. Felkeresték és megajándékozták **Illés Gábornét (Rozika néni)** és **Kovács Jánosné (Annus néni)**, akiknek valóban kellemes meglepetést és nagy örömet okozott a fiatalabbak figyelmessége, a látogatás, a megemlékezés.

• **Szilveszteri Batusybálunk** – az év legutolsó rendezvénye nemcsak helyben volt népszerű, és sikeres. A Művelődési Ház megtöltésében a szomszédos települések lakói is aktívan részt vettek! Az élő zenéről, a hajnalig kitartó jó hangulatról – nagy sikerrel – **Zachar Gyula** gondoskodott.

nem huszan jöttek el az alakuló ülésre. Az ott megjelentek megválasztották a klub vezetőjét, **Balcsik Anikó** személyében, és két helyettest is állítottak. Elképzeléseik szerint a tervbe vett kirándulásokat, színházlátogatásokat a tagok szerény tagdíjbefizetései fogják fedezni, de rendszeres helyi programok is lesznek. Süteménysütés, kártyadélután, kézimunkázás, varrás és egyéb elképzelések is szerepelnek terveik között. A klub természetesen a továbbiakban is nyitott, szívesen fogadja a csatlakozni kívánó új tagokat!

• Az önkormányzat idén 57 köbméter tűzfával tudta segíteni a rászorult családokat. A 74 igénylő között ezt a mennyiséget elosztva családonként egységesen nem egészen 0,8 köbméter tűzfát osztott szét.

A hazaszállítást, a fatelepről, saját járművel csak néhány család tudta megoldani, sajnos sokaknak ez is nehézséget jelentett. Végül sikerült helyi segítséggel ezt a problémát is megoldani. A fel- és lerakodást mindenhol a közmunkások segítették.

A nyugdíjas klub alakuló ülése

Rakodás a szátoki fatelepen

József atya szolgálatát

A Katolikus Szeretetszolgálat verőcei Migazzi Otthonában él **Dr. Mandula József**, katolikus pap, aki gyémántmiséjét ünnepelhette az idén. Hatvan év telt el pappá szentelése óta, és ebből néhány évig a mi vidékünkön volt szolgálatban. József atya ma is aktív életet él. Naponta celebrál misét az otthon lakóinak, imaórákat tart, áldoztat, gyóntat, szentségekben részesíti a rászorulókat. Gyakran csokoládéval, gyümölcscsel, fagyival vendégeli meg az ott élőket.

Életéről, hivatásáról egy novemberi délutánon mesélt. 1931. május 1-én született Nyíregyhá-

zán, mélyen hívő családban. Így szinte természetes választás volt számára – már gyermekkorában – a későbbi papi hivatás. Hosszú, eseménydús életéről 2009-ben megjelent, **Így láttam én papi szemmel** című könyvében számolt be. Élettörténetének megírása mellett hitének bizonyosságairól is beszámol. Az olvasó megtudhatja, hogyan lelte föl a „segítő isten” jelenlétét a legmindennapibb dolgokban is. Mert, ahogy ő mondja: „Az ördög mindig be akarja tenni a patáját!” Édesanyjáról is nagy szeretettel és tisztelettel ír: „Édesanyám egész életén át megőrizte tisztaságát. Életének három szakaszát ezért így jelölöm meg: Tisztán az oltárig – tisztán a házasságban – tisztán, akár az élete árán is.”

KISECSETI KARÁCSONY

Szikrázó napsütés és csipős hideg fogadta a mögöttünk hagyott esztendőben – december 21-én – délután Kiscset apraját-nagyját, azokat, akik az októberben megújult önkormányzat karácsonyi ünnepségére érkeztek a művelődési házhoz, hogy zsúfolásig megtöltsék azt. Odabenn vígan duruzsoltak a kályhák, a terem végében felállított asztalokon gyűltek a vendégek által készített finomságok, s a jobb időket is látott nyílászárók rései ellenére azért anynyi meleg maradt a helyiségben, hogy élvezhető legyen az előadás. A program

Matikovszki Nikolett köszöntőjével kezdődött (ő később egy szép Ady verset is elmondott), majd **Pribelszki Tamás** polgármester rövid ünnepi mondatai következtek, fényről és reményről. Ezután legnagyobb részt a fiatalabbak vették át a "terepet"; többen közülük – mint **Grolyó Réka**, **Antal Dorka**, **Csiki Luca** és **Gábor**, **Zachar Izabella**, **Pleva Gergő**, **Roza Kristóf**, **Füri Kende**, **Császár Csilla** – több műsorszámban is megvillantották tehetségüket: zenéltek, szavaltak, énekeltek, táncoltak és a fő attrakcióban, a Betlehemi Játékban is jeleskedtek. Bájosan szerepeltek a gyerekek, a falu ovisai és kisiskolásai – **Schmidt**

A Betlehemi Játék

hangulatú délutánnal ajándékozták meg egymást, mindnyájunkat a lelkes szervezők – az önkormányzat képviselői és dolgozói, a falu lakosai – és az előadók. Köszönet érte!

L.P.

Katonai temetés Kiscseten

2015. január 15-én katonai tiszteletadás mellett búcsúztatták a kiscseti temetőben **Moravcsik Ernő** nyugalmazott zászlóst. A falu lakossága nagy számban volt jelen a temetésen. A kiscsetiek köztiszteletnek és szeretetnek örvendő **Ernő bácsija** 84 esztendőt élt meg, a falu legidősebb férfi lakosa volt. Bár már régóta sokféle betegséggel küzdött, jó kedvét, humorát, mesélő kedvét soha nem veszítette el. Kifogyhatatlan volt a történetekből, éleltűjtát a Hirmondó olvasói is megismerhették. (A vele folytatott beszélgetést 2013. 07-08. lapszámunkban közzöltük.) Moravcsik Ernő emlékét nem kell őriznünk, mert Ernő bácsi felejthetetlen – mindazok számára, akik ismerték, akik szerencsések voltak, és megismerhették...

szolgálatának idejéről –, így emlékezik vissza: – Kezdem a rosszal. Egy ízben komisz telet fogtam ki, és a trabantom gumái állapota nem volt éppen téliés. Kétfodony felé haladva három nekifutással jutottam csak fel a domb tetejére. Az autó hátsó ablaka teljesen befagyott, így, hogy kiállask, minden alkalommal nyitott ajtóval kellett visszagurulnom a kiindulópontra. Ennek aztán egy jó alapos megfázás lett az eredménye. A jó pedig, hogy mindig a hívek szeretete kísért ottani munkámban. Szerettem volna ott maradni plébánosnak is. *Féjes atyádnak* ajánlottam a cserélt. Mondtam neki: – Én maradok itt, a dimbesdombos vidéken, te menj Hernádra, ahol lapos a táj! (Sajnos a hitélet is az volt...) Ő gondolkodott, de aztán maradt. És mindenképpen dícséretre szolgált. Így csak azt kívántam, maradjanak hűségese hívei Urunknak, én meg fájlaltam, hogy nem lehettem szenteli plébános!

Pribelszki Mónika

Az első állomás

Maszlik Zoltán – a sajtútépitő

Egyszer volt, már nagyon régen, hogy egy téész, a romhányi – a vidék meghatározó mezőgazdasági szövetkezeteként – 7 falu földjein gazdálkodott. A növénytermesztő ágazat vezetőjeként itt dolgozott a szenteli Maszlik Zoltán is. Mikor aztán az idők és a rendszerek változtak, ezt a téészt is főltszámolták. A szelnek eresztett dolgozók sokat gondolkodtak, mihez kezdjenek, hogy családjaik megélhetését továbbra is biztosíthassák. Közöttük volt Zoltán is, aki – mivel saját földje nem volt – korábbi megakarításáiból kárpótlási jegyeket vásárolt, ezekkel sikerült aztán önálló gazdálkodásra alkalmas földterülethez jutnia. Így lett 25 évesen kényszervállalkozó.

– Azokban az időkben, amikor önálló gazdálkodásba kezdünk, született meg a család első gyermeke – meséli Zoltán. – A kisgyerekek ellátásához sok mindenre volt szükségünk, de a szenteli ÁFÉSZ bolt nagyon rosszul ellátott volt, a vállalat akkor kezdte felszámolni bolthálózatát. Ez adta az ötletet, hogy kőműves édesapámmal üzletet építsünk a faluban. Úgy gondoltuk, így biztosabb alapokra tudjuk helyezni a család megélhetését. A bolt fel is épült, 1991-ben nyitottuk meg. – **Ez időben a családi gazdaságban még csak növénytermesztéssel foglalkoztatók?** – Igen, de aztán egy véletlen megint továbblendített. Egy családi ebéd alkalmával a természetértékesítés nehézségeiről folyt a szó. Édesapám ennek kapcsán mesélte, hogy ő annak idején, mikor úgy látta, hogy vitatható minőségű a gabonája, inkább föletette az állatokkal, minthogy

gathassam, tehát, hogy a kapcsolatunkat személyes alapokra, kölcsönös bizalomra építhessem. A mozgó árusítás sikeresnek bizonyult, vásárlóink pedig minduntalan azt kérdezték miért nem hozunk tejfölt, túrót és más tejterméket is. Ekkor kezdtünk el a tej feldolgozásával kísérletezni – először házilag. Eleinte otthon a konyhában, a garázsban, aztán folyamatos fejlesztésekkel, pályázatokkal igyekeztünk tovább lépni. Végül egy sikeres Leader pályázat eredményeként kis feldolgozó üzemet tudtunk létesíteni. – **Ez megint egy szakaszhatár. Itt ismét egy új szakma következik?** – Tudtuk, hogyha a feldolgozás területén sikereket akarunk lenni, az nagyon komoly felkészülést igényel. Tejfeldolgozó képzésre iratkoztam be, és sajtmesteri képesítést szereztem. Részt vettünk a *Kézműves Sajtőkészítők Egyesületének* szakmai

programjain, és tanulmányutak keretében felkerestük a komoly hagyományokkal rendelkező nyugat-európai országok üzemeit, hogy tapasztalatokat szerezzünk. A munkával, tanulásal töltött évek aztán meghozták a remélt eredményt, egyre jobb termékek kerültek ki sajtműhelyünk-ből. Ezekkel országos vásárokon, versenyeken vettünk részt, és az elégedett vásárlói visszajelzések mellett több díjat, elismerést kaptunk. – **Mit emelnél ki a szakmai elismerések közül?** – Nagyon komoly szakmai sikerként értékelem, hogy **Palóc tehéngomolya** sajtunkkal elnyertük a **HÍR (Hagyományok–Ízek–Régiók)** védjegyet használatának jogát. A Budai várban rendezett Mesterségek Ünnepe rendezvényen pedig, ahol 2011 óta, minden évben jelen vagyunk, tavaly, az **Érlelt félkemény sajt kategóriában** a zsűri nekünk ítélte az **I. díjat**, így elnyertük a „Mesterségek Ünnepe legjobb sajtőkészítője” címet. – **Tehát most megérkeztünk a Sajtúthoz?** – Majdnem, már csak egy lépés. A Sajtőkészítők Egyesülete 2013-ban indította el a *Magyar Sajtút Hálózat* kiépítésének programját. Ennek célja a gasztroturizmus kiterjesztése egy-egy tájegység, régió hagyományos sajt-kultúrájának megismerésére, egyben a hazai kézműves tejfeldolgozás piaci lehetőségeinek szélesítésére. E mozgalomhoz csatlakozva adtuk át a **Palóc Sajtút**, és egyben az **Országos Sajtút Hálózat** első állomását, amikor 2014. augusztus 10-én új vendéglátó-fogadó épületünket ünnepélyesen felavattuk. – **Szentén kívüli hol találkoznak a vásárlók a Maszlik termékekkel?** – A mozgó árusítás fenntartása mellett Balassa-

gyarmatra, Vácrá és Budapestre is szállítottunk árut. Piacokon, sajtboltokban, sőt irodaházakban is várják a termékeinket, már nincsenek értékesítési gondjaink. Inkább az új igények kielégítése okozhat majd problémát, de a minőségből a forgalom növelésének érdekében sem engedünk. Ennek megtartása számunkra a legfontosabb szempont! A telepen jelenleg 10 állandó munkatársammal dolgozom. 160 állatot tartunk – tehenet és borjút együttesen. Az ellátásukhoz szükséges takarmányt saját földjeinken magunk állítjuk elő, így – mondhatnám, zárt rendszerben – a teljes termelési folyamatot kézben tartjuk. Ezt fejezi ki szlogenünk is: **A földtől az asztalig!** – **Igen népszerűek a gyümölcsjoghurtjaitok. Ezekbe milyen gyümölcs kerül?** – A joghurtokhoz környékbeli kisgazdaságoktól, östermelőktől vásároljuk a gyümölcsöt, így számunkra is piacot biztosítunk, tőlük pedig biztosan jó minőségű, ellenőrzött alapanyagokat kapunk. – **Nagyon szépek a csomagolásaitok! Ritkaság a hazai pályán, hogy egy családi gazdaság termékei ilyen magas színvonalú, átgondolt, egységes csomagolásban kerülnek piacra. Ez az esztétikai igényesség a nagy hazai tejipari cégek számára is példa értékű lehet. Ezt hogy csináltátok?** – Amikor feldolgozott termékeinket már piacra-kesnek ítéltünk, tudtuk, hogy nagyon fontos a megjelenés, azaz a cég és a termékcsalád arcu-lata. Szerencsés pillanatban, baráti társaságban találkoztunk egy tehetséges grafikkussal, **Horváth Nórával**, vele terveztettük meg a cég emblémáját és csomagolóanyagait. – **Hogy látod a sajtműhely jövőjét? A folyamatosan épülő vállalkozás megmaradhat családi keretek között?** – Három gyerekünk van. A legidősebb **Anna**, aki közzgazdászként végzett a Corvinus egyetem-en, a középső **Juli**, ő most elsőéves ugyanott, élelmiszermérnök szakon. A legkisebb **Zoltán**, aki nyolcosztályos gimnáziumba jár, és nagyon elszántan készül a gödöllői egyetem vidékfejlesztési-agrármérnök szakára. Így, nagy örömmel, minden esélyük megvan, hogy bekapcsolódjanak a munkába, és tovább vigyék majd a vállalkozást. – **Munkabeosztásodat, feladataidat látva, csak óvatosan kérdezem: marad szabadidő?** – Alig-alig, de ha van, nagyon szeretem az erdőt járni – a romhányi vadásztársaság tagja vagyok. Valamikor az elnöki feladatokat is én láttam el, de ez ma már valóban nem férne az időmbe. Mikor azonban hajnalban kijövök a gazdaságba, végignézek az állatokon és várom a napfelkeltét – már pontosan tudom, a távoli dombok melyik hajlatában bukkann majd fel a nap – ezek a pillanatok mindenért kárpótolnak...

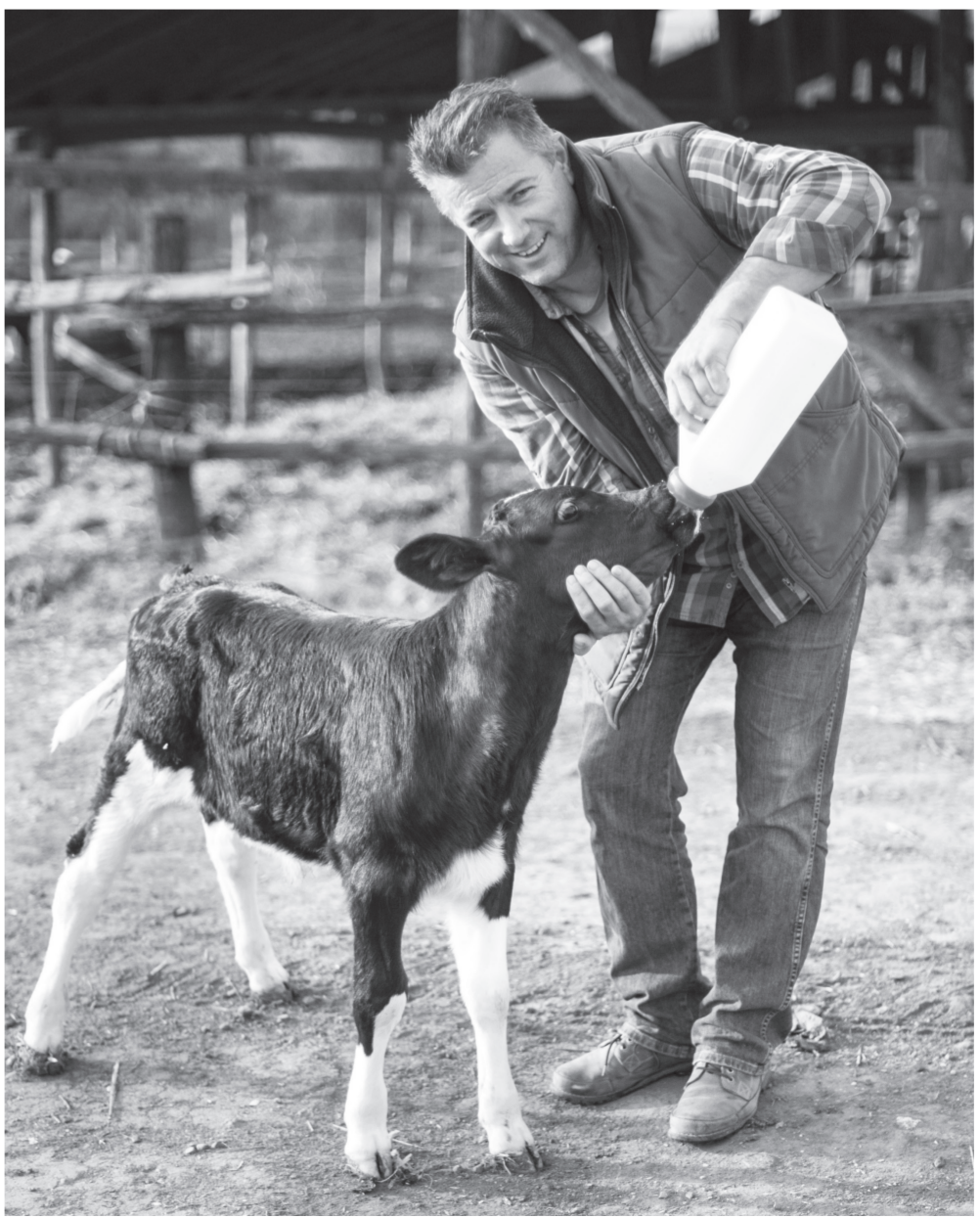
Ismerjük meg egymást

ime

Helyben termelt gyümölcs és helyben termelt tej találkozása: sajtgyümölcsjoghurtok töltése

Csaknem kész a vendéglátó-fogadó épület

Fodor Attila